

Drakens bane

Nidvisa från Östlóríen

Upptäckt och nedtecknad av Gildir

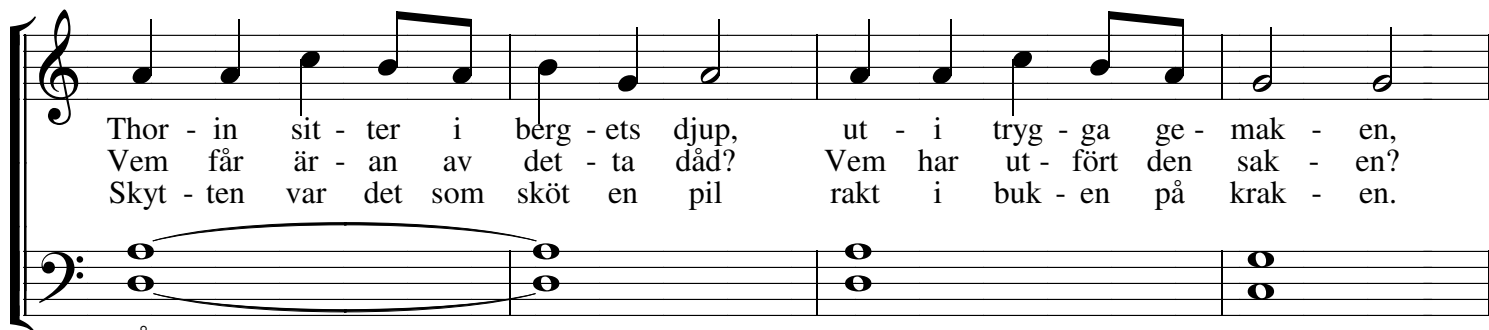
Tret- ton dvärg - ar och en lit - en tjuv tror in - te or - men är va - ke - en.
Mon - stret här - jar ils - ket öv - er byn tills hal - men brin - ner på ta - ke - en,
Tho - rin tror att han har fått en skatt och hug - git orm - en i ba - ke - en.

va - ken.
ta - ken,
ba - ken,

Thor - in tän - ker: "Hämn - den ska bli ljuv"! Men båg - skyt - ten dräp - te drak - en.
gläds åt den - na ond - ske - ful - la syn, men
Men vår dvärg kan håll - la sig för skratt, ty

Tho - rin tän - ker, hum, hum, hum, hum.
gläds åt syn - en,
håll sig för skratt,

Thor - in sit - ter i berg - ets djup, ut - i tryg - ga ge - mak - en,
Vem får är - an av det - ta dåd? Vem har ut - fört den sak - en?
Skyt - ten var det som sköt en pil rakt i buk - en på krak - en.

Åh

åh

åh

kur - ar bak - om de bran - ta stup. Men båg - skyt - ten dräp - te drak - en.
In - te dvärg - en som sak - nar råd, för
Ing - en dvärg in - om tju - go mil när

åh

åh

åh

hum,

hum,

hum.

Denna nidvisa sjungs bland de grönalver som sedan urminnes tider bor i Eryn Lasgalen på andra sidan Anduin, i det som nu räknas som Östlóríen. Ursprunget är okänt, men visan torde ha diktats av någon grönmårdsalv som deltog i Femhärarslaget. Visan är dock okänd i Thranduils rike.